

Motion till riksdagen 2005/06:Bo9

av **Lars Tysklind m.fl. (fp)**
med anledning av prop. 2005/06:78

Allmänna vattentjänster

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår förslaget om att allmänna vattentjänster skall tillhandahållas genom va-anläggningar som kommunen äger eller har rättsligt bestämmande inflytande över.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att anslutningen till allmän va-anläggning inte får dröja orimligt lång tid på grund av huvudmannens utbyggnadsplaner.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att säkra den enskildes rätt att själv ordna va-frågorna på annat sätt när utbyggnaden av det allmänna va-systemet dröjer.

Ett kommunalt ansvar för allmänna vattentjänster

Regeringen föreslår att allmänna va-anläggningar ska ägas av kommuner eller kommunala bolag. För detta anförs flera skäl.

Tillgång till vattentjänster är ett primärbehov som är nödvändigt för en tillfredsställande levnadsstandard, och detta faktum anses vara ett skäl för att samhället ska äga va-anläggningar. Vi tycker inte att det resonemanget håller, det finns andra primärbehov som samhället inte äger, och inte bör äga, t.ex. produktion och försäljning av livsmedel.

Att va-försörjningen utgör ett naturligt monopol är dock ett bra skäl till att en reglering krävs för att undvika oskäligen prissättning. Men vi är inte övertygade om att ett kommunalt ägande är det enda, eller det bästa, sättet att ordna detta. Det viktiga är lagstiftningen som reglerar ramverket och tillsynen av verksamheten, inte vem som äger anläggningarna. Vi yrkar därför avslag på propositionen i denna del.

Fel! Okänt namn på

Skyldigheten att ordna en allmän va-anläggning

Vi ser positivt på förslaget att utöka skälen för en allmän anläggning till att också gälla skyddet för miljön.

Rätten att använda en allmän va-anläggning

I förslaget till lag om allmänna vattentjänster ingår en bestämmelse om att huvudmannen för en allmän va-anläggning har rätt att vänta med anslutning av en fastighet om det krävs för att följa huvudmannens utbyggnadsplan (17 § 2).

Vi är oroade för att detta kan innebära att fastigheter kan få vänta orimligt länge på anslutning till det allmänna va-systemet och fastighetsägaren därmed hindras från att få bygglov på sin fastighet. Fastigheternas anslutning måste vara viktigare än att huvudmannens planer följs till punkt och pricka. Regeln om utbyggnadsplan bör balanseras av en regel som skyddar fastighetsägare från att tvingas vänta orimligt länge. Detta bör ges regeringen till känna.

Ägare till fritidshus som vill omvandla dem till permanentbostäder kan hamna i en besvärlig situation när kommunen kräver anslutning till det allmänna va-systemet och samtidigt dröjer länge med utbyggnad med hänvisning till utbyggnadsplaner. I kombination med regeringens förslag som ger kommunen ensamrätt att ordna allmänna va-anläggningar blir det omöjligt att komma ur en sådan situation. Vi menar att detta är otillfredsställande.

När en utbyggnad av det allmänna va-systemet dröjer bör lagstiftningen säkra den enskildes rätt att själv ordna va-frågorna på annat sätt. Det kan ske genom enskilda anläggningar, gemensamma anläggningar eller temporära lösningar i väntan på att det allmänna va-systemet byggs ut. Detta bör ges regeringen till känna.

En anledning till att kommuner dröjer med att bygga ut det allmänna va-systemet kan vara ekonomisk. En kommun som växer kan missgynnas av dagens kommunala skatteutjämningsystem som tar hänsyn till de ökade skatteintäkterna men inte till kostnaderna för utbyggnad av va-anläggningar. Systemet bör ändras så att det tar hänsyn även till infrastruktursatsningar såsom initiala investeringar i va-system. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 22 februari 2006

Lars Tysklind (fp)

Nina Lundström (fp)

Solveig Hellquist (fp)

Marie Wahlgren (fp)

Gunnar Andrén (fp)

Axel Darvik (fp)